

Nr 6

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 29 maj 1964 (nr 321) om kommunal trafikövervakning.

Genom en den 13 januari 1967 dagtecknad proposition, nr 20, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 29 maj 1964 (nr 321) om kommunal trafikövervakning

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 29 maj 1964 om kommunal trafikövervakning skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Uttager kommun avgift för begagnande av allmän parkeringsplats, må *Konungen på framställning av länsstyrelsen* förordna, att kommunen skall ombesörja övervakning av efterlevnaden av föreskrifter rörande parkering och annan uppställning samt stannande av fordon.

Uttager kommun avgift för begagnande av allmän parkeringsplats, må *länsstyrelsen* förordna, att kommunen skall ombesörja övervakning av efterlevnaden av föreskrifter rörande parkering och annan uppställning samt stannande av fordon.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1967.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Som ett led i strävandena att decentralisera beslutanderätt från Kungl. Maj:t till myndigheterna föreslås i propositionen att förordnanden om kommunal trafikövervakning skall meddelas av länsstyrelserna.

Bihang till riksdagens protokoll 1967 9 saml. 1 avd. Nr 6

Inledning

Enligt 1 § lagen den 29 maj 1964 (nr 321) om kommunal trafikövervakning får Kungl. Maj:t, om kommun tar ut avgift för begagnande av allmän parkeringsplats, på framställning av länsstyrelsen förordna att kommunen skall övervaka efterlevnaden av föreskrifter om parkering och annan uppställning samt stannande av fordon. Övervakningen skall fullgöras med personal som fått härför lämpad utbildning. Närmare föreskrifter om sådan utbildning meddelas av rikspolisstyrelsen (2 §). Sedan Kungl. Maj:ts förordnande meddelats, skall länsstyrelsen bestämma det område inom vilket kommunen skall ombesörja övervakningen samt det minsta antal övervakare som behövs (3 §).

Departementsutredningen (dåvarande statsrådet Rune Hermansson jämte experter) har i (stencilerad) promemoria den 12 maj 1966, nr 63, föreslagit att beslutanderätten i dessa ärenden flyttas från Kungl. Maj:t till rikspolisstyrelsen.

Över promemorian har, efter remiss, yttranden avgivits av statskontoret, rikspolisstyrelsen, länsstyrelserna i Östergötlands, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, vilka bifogat yttranden från sammanlagt tio städer, samt Svenska stadsförbundet och Svenska kommunförbundet.

Rörande de nuvarande bestämmelsernas tillkomst, departementsutredningens förslag samt remissyttrandena däröver torde utskottet få hänvisa till propositionen sid. 3—6.

Föredraganden

Vid anmälan av frågan i statsrådet yttrade *föredraganden, statsrådet Lundkvist*, följande.

Förordnande att kommun skall ombesörja trafikövervakning meddelas enligt lagen om kommunal trafikövervakning av Kungl. Maj:t. Departementsutredningens förslag att beslutanderätten skall flyttas till rikspolisstyrelsen är ett led i strävandena att genom decentralisering minska arbetsbördan hos Kungl. Maj:t.

Förslaget tillstyrks av de flesta remissinstanserna, däribland rikspolisstyrelsen och kommunförbunden.

I några yttranden yppas tvekan om reformen har någon betydelse med hänsyn till ärendenas ringa antal. Med anledning härav vill jag nämna att förordnande enligt lagen, som tillkom år 1964, hittills har meddelats för 18 städer. Även med den begränsning som följer av att förordnande förutsätter full sysselsättning för mer än någon enstaka trafikövervakare måste man räkna med att sådana förordnanden framdeles kan bli aktuella för ett betydande antal kommuner. Jag anser därför att en decentralisering bör komma till stånd.

Statskontoret och länsstyrelsen i Östergötlands län anser att decentraliseringen bör gå längre än vad utredningen föreslår så att länsstyrelserna tilläggs beslutanderätten. Jag kan i huvudsak biträda de skäl som dessa remissinstanser anfört och jag anser det därför i och för sig önskvärt med en sådan decentralisering. Avgörande för om den kan genomföras är enligt min uppfattning om det vid lagens tillkomst hävdade kravet på enhetlighet kan tillgodoses. Innebörden av detta krav är att en kommun inte skall åläggas övervakningsskyldighet under andra förutsättningar än andra, jämförbara kommuner. Som framgår av utredningen har i ärenden som hittills avgjorts kommunerna själva tagit initiativ till förordnandena. Det blir i sådana fall inte fråga om att utreda om kommunen drabbas orättvist genom förordnandet. Skulle i undantagsfall förordnande meddelas mot kommunens önskan, kan önskemålet om enhetlighet tillgodoses genom att förordnandet prövas av Kungl. Maj:t efter besvär. Jag anser vidare att den hittillsvarande tillämpningen av lagen skapat en praxis som i allmänhet ger tillräcklig ledning för dess fortsatta tillämpning också om ärendena i första instans avgörs av regionala myndigheter.

Jag föreslår därför att förordnande om kommunal trafikövervakning skall meddelas av länsstyrelsen i första instans.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

att förevarande proposition, nr 20, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 februari 1967

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Erik Svedberg, fröken Mattson, herrar Hjorth, Arvidson, Ernulf, Svanström, fru Lilly Ohlsson och herr Lidgard;

från andra kammaren: fru Gärde Widemar, fru Johansson, herr Svensson i Vä, fröken Bergegren, herr Gustafsson i Borås, fröken Andersson i Strängnäs, fru Lindekvist och fru Heurlin.